

**Zarządzenie Nr 293/2012
Prezydenta Miasta Kalisza
z dnia 27 czerwca 2012 r.**

w sprawie nadania tytułu „Honorowy Przyjaciel Kalisza” państwu: prof. Romanowi Siwkowi, Lechowi Matuszakowi, dr. Józefowi Tylusowi, Bogumiłowi Łączyńskiemu, ks. prałatowi Andrzejowi Gawłowi i Elżbiecie Przybylskiej.

Na podstawie §1 ust.1 zarządzenia Nr 63/2005 Prezydenta Miasta Kalisza z dnia 15 lutego 2005 r. w sprawie nadania tytułu „Honorowy Przyjaciel Kalisza” oraz § 65 Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Miejskiego w Kaliszu stanowiącego załącznik do zarządzenia Nr 362/2010 Prezydenta Miasta Kalisza z dnia 1 września 2010 r. w sprawie ustalenia Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Miejskiego w Kaliszu (j.t. Zarządzenie Nr 127/2012 Prezydenta Miasta Kalisza z dnia 23 marca 2012 r.) **zarządza się, co następuje:**

§ 1

1. W uznaniu zasług dla Kalisza nadaje się tytuł „Honorowy Przyjaciel Kalisza” **państwu: prof. Romanowi Siwkowi, Lechowi Matuszakowi, dr. Józefowi Tylusowi, Bogumiłowi Łączyńskiemu, ks. prałatowi Andrzejowi Gawłowi i Elżbiecie Przybylskiej.**

2. Charakterystykę uhonorowanej osoby zawiera załącznik do zarządzenia.

§ 2

Wykonanie zarządzenia powierza się Dyrektorowi Kancelarii Prezydenta Miasta.

§ 3

Zarządzenie podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej.

§ 4

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

prof. Roman Siwek

Profesor Roman Siwek jest jednym z najwybitniejszych polskich instrumentalistów – puzonistów. Absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Katowicach. Pierwszy puzonista Wielkiej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia i Telewizji w Katowicach, a także Filharmonii Narodowej w Warszawie. Występował jako solista we wszystkich niemal filharmoniach polskich, także w wielu zagranicznych. Był laureatem znaczących konkursów, zdobył m.in. drugą nagrodę na Praskiej Wiośnie i pierwszą w Genewie. Ma na koncie wiele nagrań płytowych i archiwalnych.

Działalność pedagogiczną rozpoczął w Państwowych Wyższych Szkołach Muzycznych Katowic i Krakowa. Od 1981 roku pracuje w Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina (obecnie Uniwersytet Muzyczny) w Warszawie, jako profesor i wieloletni kierownik Katedry Kameralistyki i Instrumentów Dętych. W swej specjalności jest ekspertem programowym Centrum Edukacji Artystycznej przy Ministerstwie Kultury i Sztuki. Jest inicjatorem i organizatorem Ogólnopolskich Festiwali Puzonistów oraz Konkursów Zespołów Kameralnych Instrumentów Dętych.

To właśnie profesorowi Siwkowi zawdzięczamy organizowany w Kaliszu Ogólnopolski Festiwal Trębaczy, który przyciąga nad Prosnę uczniów, studentów i absolwentów polskich szkół i akademii muzycznych. Łączą one w sobie elementy dydaktyczne, artystyczne i konkursowe. Do uczestnictwa w jury konkursowym oraz do prowadzenia zajęć i wykonywania recitali zapraszani są, obok najlepszych polskich trębaczy pedagogów i solistów, również wybitni muzycy z USA, Francji i Niemiec.

Wielką zasługą profesora Romana Siwka, kierownika artystycznego wszystkich kolejnych festiwali, jest nieustanne czuwanie nad całokształtem ich problemów artystyczno-pedagogicznych i sprawnym przebiegiem festiwalowych konkursów. Autorytet Profesora jest też gwarancją poparcia Centrum Edukacji Artystycznej i Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz wielkiego zainteresowania środowiska polskich trębaczy dla tego wydarzenia, tak wiele znaczącego dla polskiej kultury muzycznej i dla naszego miasta.

Lech Matuszak

Wyjątkowy kaliszczanin, który szacunek, sympatię i popularność zdobył, będąc Prezesem Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych SA w Kaliszu. Funkcję tę pełnił przez 9 lat.

A wszystko zaczęło się w 2003 roku, kiedy objął dowodzenie nad przedsiębiorstwem. Pan Lech postawił sobie wówczas ważny cel – wyciągnąć firmę z trudnej sytuacji. Oczywiście udało się! Krok po kroku Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych rosło w siłę. Pan prezes zaczął od budowania dobrej atmosfery zarówno w firmie, jak i w jej otoczeniu. Zaowocowało to pozyskaniem dużej liczby klientów która z 7 tys. zwiększyła się do 15 tys. Za sprawą pana Matuszaka dokonana została modernizacja wszystkich obiektów przedsiębiorstwa: od modernizacji alejek na cmentarzu, poprzez odnowę i termomodernizację wszystkich budynków, aż po wymianę sprzętu – zakup maszyn i specjalistycznych samochodów. Wszystkie te działania w efekcie doprowadziły do zwiększenia wydajności pracy aż o sto procent. Pan Matuszak zasłynął też z wielkiej dbałości o pracowników, którzy co roku mogli liczyć na dywidendę i dodatkowe finansowe gratyfikacje.

Dziś, za sprawą pana Lecha Matuszaka PUK SA jest najnowocześniejszym przedsiębiorstwem, w pełni gotowym do działań konkurencyjnych. Fakt ten niejednokrotnie został dostrzeżony i doceniony – Firma, pod dowództwem pana prezesa pięciokrotnie otrzymała tytuł Przedsiębiorstwa Fair Play, a także tytuł Geparda Biznesu; natomiast sam pan Matuszak, jako członek zarządu

Krajowej Izby Gospodarki Odpadami otrzymał nominację do tytułu Dyrektora Roku. Dziś ogłaszamy go Przyjacielem Miasta Kalisza i dziękujemy za ogromny wkład w budowanie dobrego wizerunku naszego miasta.

Dr Józef Tylus

Pan Józef Tylus urodził się w Antolinie koło Janowa Lubelskiego w 1922 r. Jego droga życiowa wiodła przez Lublin, gdzie ukończył studia medyczne, Kalisz, Kościan i ponownie Kalisz od roku 1981 do dnia dzisiejszego. Od najmłodszych lat podejmował próby pisarskie, rozpoczął wierszami patriotycznymi i lirycznymi, już podczas okupacji działając w partyzantce oraz w Ruchu Oporu Armii Krajowej, a także w okresie „Solidarności”. Jego życie to aktywna praca zawodowa, przeplatająca się z działalnością społeczną i kulturalną. Praktykę zawodową jako lekarz rozpoczął w szpitalu w Kaliszu, uzyskując specjalizację z chirurgii ogólnej. Dyplom ten uzupełnił uprawnieniami pedagogicznymi, umożliwiającymi podjęcie pracy w charakterze wykładowcy w szkole pielęgniarstwa i opiekuna praktyk uczniowskich w szpitalu. Pan Józef Tylus od samego początku swojej działalności cieszy się ogromnym autorytetem wśród społeczeństwa kaliskiego i nie tylko. Jako młody lekarz nie bał się trudnych wyzwań, przyjął w 1960 r., posadę Dyrektora Szpitala Powiatowego w Kościanie. W 1981 r. po przejściu na emeryturę wrócił do Kalisza. Od tego momentu jeszcze bardziej zaangażował w pracę na rzecz ludzi niepełnosprawnych fizycznie i umysłowo. Objął kierownictwo Międzyspółdzielniczej Przychodni dla Inwalidów, przy Spółdzielni „Pokój”. Usprawnił pracę tej przychodni, powiększył zespół fachowców, rozszerzył zakres działań rehabilitacyjnych i poprawił warunki pracy. Jest organizatorem turnusów rehabilitacyjnych i festynów rekreacyjnych. Jako lekarz i kombatanot otacza opieką medyczną inwalidów wojennych. Jest także rzecznikiem interesów Związku Inwalidów Wojennych i Wojskowych w sprawach sądowych. W Fundacji „Samaritanus” którą kieruje, pochyla się nad losem najuboższych rodzin oraz ludzi niepełnosprawnych, organizując dla nich np. zbiórki odzieży. Józef Tylus przyczynia się do rozwoju i integracji mieszkańców Kalisza, szczególnie dzielnicy Zagorzynek, w której mieszka. Inicjuje i wnosi wkład pracy w czyny społeczne dla rozwoju osiedla i nieustannie prowadzi proces integrowania mieszkańców o zróżnicowanych zawodach, statusie materialnym i różnych rodowodach. Bezinteresownie prowadzi opiekę medyczną, pomagając ludziom bez względu na dzień, godzinę. Jest autorem książki „Kaliskie Migawki”, zasiada w składzie redakcji Biuletynu Informacyjnego Kaliskiej Delegatury Wielkopolskiej Izby Lekarskiej o nazwie „Aesculapius”, współpracuje i pisze nieprzerwanie do Zeszytów Kaliskiego Towarzystwa Lekarskiego, aktywnie uczestniczy w spotkaniach Klubu Historycznego im. Gen. Stefana Roweckiego „Grota”, przekazując młodzieży rzetelną wiedzę historyczną o latach okupacji i powojennego zniewolenia. Pan Tylus nie ustaje w swojej pracy twórczej, wydaje kolejne zbiory utworów literackich, jak „Fraszki współczesne”, „Poezja serca”, „Haiku I”, „Haiku II”, „Tren na śmierć Papieża Tysiąclecia Jana Pawła II”, „Rady na dobre i szczęśliwe życie”.

Bogumił Łączyński

Pan Bogumił Łączyński to człowiek, w którego życiu najautentyczniej znajduje odbicie pełnia słów: „Bóg, Honor i Ojczyzna”. Jest wyjątkowo skromnym, ale jakże ofiarnym i oddanym człowiekiem, dla którego etos pracy, uczciwość i poświęcenie dla innych to chleb dnia codziennego, choć nigdy tego nie akcentuje ani się ponad innych nie wynosi. Kocha ziemię, którą od lat z pokolenia na pokolenie uprawia, dba o kulturę i zabytki, na które pozyskuje środki z funduszy zewnętrznych. Promuje Kalisz przyjmując na swojej ziemi, wśród poddanych renowacji zabytków, piewców muzyki i pióra, zapraszając szerokie rzesze odbiorców. W Jego życiu najmocniej brzmi nuta polska, nuta kontynuowania najlepszych obyczajów i tradycji kaliskich, takich jak gościnność, uczciwość, rzetelność, ofiarność i poświęcenie, które od pokoleń

świadczyły o trosce o sąsiadów ich bezpieczeństwo, kształtowały umiejętności, odpowiedzialność i kulturę. Pod sztandarem straży pan Bogumił zawsze z godnością reprezentuje tych, co żywią i bronią przed pożogą, kataklizmem i zniszczeniem, dbają o honor strażaka i bezpieczeństwo obywatela w potrzebie. To Pan Bogumił skutecznie zabiegał o przyłączenie Sulisławic do Kalisza i o przygotowanie planu oraz studium zagospodarowania przestrzennego tej części miasta. Przez kilka kadencji rzetelnie i z oddaniem pełnił funkcję Sołtysa Sulisławic a obecnie przewodniczy Strażom Ochotniczym Kalisza jako jej Prezes, kultywując najwyższe wartości tej liczącej blisko dwa stulecia formacji oddanej naszemu Miastu.

Ksiądz prałat Andrzej Gawel

Proboszcz parafii św. Mikołaja słynący z wielu zasług dla miasta. Mówiąc o księdzu Gawle należy podkreślić jego wielką troskę o mieszkańców, szczególnie tych najbiedniejszych, którym codziennie ksiądz prałat rozdaje chleb. Natomiast z okazji świąt nie szczędzi wysiłków by wesprzeć najuboższych również finansowo. Ks. Gawel zbudował świątynię na Majkowie, stworzył również tamtejszą parafię. Następnie w 1989 r. decyzją biskupa kaliskiego został przeniesiony do parafii św. Mikołaja, by rozpocząć przygotowania tej świątyni do roli katedry. Przygotowania te obejmowały m.in. rzetelny remont kościoła i renowację zabytków. Ksiądz prałat jest doskonałym organizatorem życia duchowego i kulturalnego – zakupione przez niego nowe organy służą kaliszanom, którzy tłumnie przybywają do kościoła na koncerty. Współtwórca publikacji upamiętniających wybitnych kaliszan, kapelan rzemieślników, inicjator pomysłodawca utworzenia Ściany Pamięci Narodowej.

Elżbieta Przybylska

Kaliszanka, szczególnie ceniona za pracę społeczną na rzecz lokalnej społeczności, w tym na rzecz osób niepełnosprawnych. Od 1982 r. aktywnie działa w radach osiedlowych. Pani Przybylska od 1994 r. działa w Radzie Osiedla Śródmieście I, która zresztą tworzyła, obecnie jest jej przewodniczącą. Aktywny samorządowiec, radna dwóch kadencji Rady Miejskiej Kalisza. Jako członek Komisji Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego Związku Miast Polskich doskonaliła pracę Straży Miejskiej Kalisza, za co otrzymała w 2001 r. Honorową Odznakę Straży Miejskiej Kalisza. Z kolei za pracę na rzecz dzieci i młodzieży została nagrodzona Honorową Odznaką Rady Przyjaciół Harcerstwa; natomiast za udział w wielu społecznych i dobroczynnych akcjach Liga Obrony Kraju uhonorowała panią Elżbietę brązowym Medalem „Za zasługi dla Ligi Obrony Kraju”. Od 1997 r. współtworzyła kaliski oddział stowarzyszenia „Amazonki”, którego jest aktywnym członkiem, ma I i II stopień wolontariuszki. Dzięki jej konsekwentnym dążeniom klub otrzymał nową, większą siedzibę przy ul. Staszica 28a oraz salę rehabilitacyjną w OSRiR. Pani Elżbieta jest także współtwórczynią i organizatorka konkursów z cyklu „Zielony Kalisz”. W tym roku przypada trzydziestolecie pracy społecznej pani Przybylskiej na rzecz mieszkańców Kalisza.